

1907-11-24

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 8 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9173>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆς Διευθύνσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορᾶ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑ ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΣ

Μεγάλης προσοχῆς ἔξια συμβεβηκότι ἐγένοντο κατὰ τὰς δεξιώσεις τῆς Α. Ἐξοχότητος ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος ἐμφαίνοντα ἐλαχιστὸν πλημμελῆ γινώσκοντες τῆς προσηκούσης στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου πρὸς τοὺς κρατούντας αὐτῆς Βρεττανούς, ὅπου οὐκ ἔστιν ἀνευδοκίμως τοὺς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ τεταγμένους ὅπως διαπαιδαγωγῶσι τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ καθοδηγῶσι ἐν τῇ ἀνάγει καὶ ἀκατωθῶδες ὅσα ἦν ὀφείλει νὰ πορευθῆ ἢ νῆσος ἵνα καταστήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν πραγματικὴν τῶν αἰώνων καὶ ἀκοιμήτων ἐθνικῶν πόθων αὐτῆς.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ μεγαλεῖτερα χωρία παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ Βρετανικοῦ Κυβερνήτου μετ' ἐθνικῆς ἀξιοσπουδῆς ἢ ἢ Ζηλευον καὶ Ἐπαυρησίου καὶ Ἡρήτες, οἱ διδάσκαλοι δὲ καὶ οἱ προκρίτοι τούτων κατέδειξαν πρὸς αὐτὸν ὅτι εἶπον ἐκ πλανῆς ἢ παραπληρῆσεως κοινότητες τινες παρέστησαν ὕστερησαι περὶ τὴν ἀμειγρῆ καὶ ἐθνουσιώδη ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανίας καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτῶν, ἀπέτελεσαν αὐτοὶ σκιὰν περιωρισμένην καὶ ἀουδᾶν ἐπὶ τοῦ ἀγλήεντος ὀρίζοντος τῆς ἀπείρου καὶ ἀκοιμήτου Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας.

Πρέπει νὰ γνωσθῆ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας τῆς νήσου ὅτι ἕκαστος ἀπεσταλμένος προηγεῖτο τῆς πορείας αὐτῆς φέρων ἀγγλικὰς σημαίας καὶ ἐξ ὀνόματος βρετανοῦ ὁ ἀλλήλου προέτρεπε τοὺς μυχθάρους καὶ ἄλλους προκρίτους ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Ἐξοχότητα μετὰ σημαίας ἀγγλικῆς, ἂν θελωσι νὰ γενῶνται ἕκαστὰ τὰ οἰτήματα αὐτῶν. Πρὸς τοιαύτην ἐθνικὴν μικροπρέπειαν θεωροῦμεν πάντεως ἀνίκανον τὴν Α. Ἐξοχότητα καὶ ἐν παντελεὶ ἀγνώστῃ αὐτῆς διαπραχθεῖσαν, ἀξίους δὲ δημοσίας κατακρίσεως νομιζομέν τοῦ μη σκότους τοῦ ἡθικῶν σθενοῦ ὅπως ἀποκροῦνται τοιοῦτον πειρασμόν.

Ἴνα μὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπαναληφθῆ τὸ θέαμα Ἑλληνικῶν κοινότητων δεξιουμένων τὸν περιοδεύοντα Κυβερνήτην μετὰ σημαίας ἀγγλικῆς, καθῆκον ἔχει πᾶς Ἑλλῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ὅπως ἐξασκήσῃ πᾶν τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ πρὸς κατανοήσιν τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου ἐναντίον τῶν βρετανῶν ἀρχόντων.

Εἰναι Κύπριοι πιστοὶ ἐν ἀλλοῦς τυράννοις ἐπιβάλλοντες αὐτοῦρια ὧν ἡ ἀναμνησις προσεβίβη καὶ σήμερον φρίκην, οὐδόλως ἀπεβίβισμεν τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων καὶ φρονιμάτων ἅτινα ἐχαρακτήρισαν καὶ διεκρίναν πάντοτε τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν. Ἡ μεταλλοδοξία καὶ ἡ φυλετικὴ ἀποκλειστικότης εὐ-

δέποτε ἡμαῦρων τὸν ὕψηλόν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτήρα, καὶ τοῦτο κατεδείξαμεν πάντοτε μὲν ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς πικροτάτης δουλείας ἡμῶν. Ἰπὲρ τὴν Φραγκοκρατίαν καὶ εἰτα ὑπὸ τὴν Ἑνετιαν παντοῖα ἔθνη εἶχον συρρεῦσαι ἐξ Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου εἰς τὴν νήσον ἢ μῶν Ἀρμένιοι, Μαρωνῖται, Κόπται, Ἰνδοὶ καὶ ἐξ Εὐρώπης διάφοροι Φράγκοι καὶ Ἑνετοὶ κατὰ μυριάδας, καὶ διηγᾶμεν μετ' αὐτῶν ἐν ἀδι-αταράκτῳ ἀρμονίᾳ τοσοῦτον δὲ ἐπαγωγῶν καὶ ἀφομοιωτικῶν ἐγένοντο αἱ πρὸς αὐτοὺς σχέσεις ἡμῶν, ὥστε διὰ τοῦ χρόνου πάντα τὰ φῶλα ταῦτα συνεχωνεύθησαν καὶ ἀφομοιωθῆσαν μετ' ἡμῶν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν ἡμῶν ἀποδεξάμενα καὶ ἀσπασάμενα, τοῦθ' ὅπερ καταδῆλοι καὶ τὸ μέγα καὶ κρατερὸν ἐθνικὸν ζώπυρον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὴν τελευταίαν μεταπολίτευσιν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ἐχαιρέτισε μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ὡς τερματισσοῦσαν τὰ δεινὰ τουρκικῆς διοικήσεως, καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπέδειξε τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς αὐστηροτάτης ἐπιφυλάξεως δ' ἂν τῶν ἐθνικῶν τοῦ δικαίου, τοῦθ' ὅπερ κατὰ τρόπον ἐπισημώτατον διεκήρυξε διὰ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου πρὸς τὸν πρῶτον Βρετανὸν Κυβερνήτην τῆς νήσου.

Διέρρευεν ἔκτοτε τριακονταετία ὅλη, καθ' ἣν ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις πολλὰς παρέσχεν ἀφορμὰς κατακρίσεως καὶ μομφῆς διὰ διοικητικὰ πειρατώματα, οὐδέποτε δ' ἔμας οἱ Ἄγγλοι ἐν τῇ νήσῳ διεκρίναν μῖσος φυλετικὸν καθ' ἑαυτῶν παρὰ τοῖς Ἑλλῆσι Κυπρίοις, ὅτινες μετ' εὐγνωμοσύνης πάντοτε ἀπέδειξαν οἰανδῆποτε παραχώρησιν. Πικρὰ παράπονα εἶδικα οὕτω νὰ ἐκφράσῃ ὁ λαὸς οὗτος πολλὰς τραυεῖς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τοῦ εἶτε διὰ δημοσιευμάτων παραποιούντων τὸ ἐθνικὸν τοῦ φρόνημα εἶτε διὰ ἀποπειρῶν κατὰ τῆς ἐθνικῆς τοῦ παιδείας καὶ γλώσσης καὶ κατ' αὐτῶν τῶν θρησκευτικῶν τοῦ πεποιθήσεων. Κατὰ τοιοῦτων ἀποπειρῶν εἶτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶτε παρὰ ἰδιωτῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς νήσου ἡμῶν εὐπρεπῶς καὶ νομοταγῶς μηδέποτε συγχύσας τὰς μονομερεῖς ταύτας παρεκτροπὰς πρὸς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς βρετανικὸν ἔθνος.

Ὁ μέγας βρετανὸς πολιτικὸς Ροβέρτος Πίττ μετὰ μεγαλοφυΐας χαρακτηριζούσης τοὺς μεγάλους χαρακτήρας ἐπέδειξε τὴν διαλλαχὴν τῶν τότε ἀδιλλάκτων ἐθνῶν τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας κηρύττων ἐπὶ τοῦ ὕψηλοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν κοινότητων τὰς εὐγε-

νιστάτας καὶ ἑλληνικωτάτας ταύτας ἀρχάς:

«.....Δὲν δὴ ἐδίδαξα, εἶπε, νὰ πολεμήσω τὴν πολλὰς ἐκφρασθεῖσαν γνώμην, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἀδιλλάκτος ἐχθρὸς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ νοῦς μου ἀποκροῖ τὴν δοξασίαν ταύτην ὡς τερατώδη καὶ ἀδύνατον. Εἶναι ἀναδρον καὶ παιδαριώδες τὸ παραδέχεσθαι ὅτι ἔθνος τι δύναται νὰ εἶναι ἐχθρὸς ἀδιλλάκτος πρὸς ἄλλο.

«Διαφύσσεται οὕτω ἡ πείρα ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Σαυροῦσθε οὕτω ἢ ἢ δὴ πολιτικὴ κοινότητα, ὑποτιθεμένου ὅτι ὑπάρχει ζύμη διαβολικῆς μοχθηρίας ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν ἐδράζηναι ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ περφοτισμένων τούτων ἀρχῶν δύναται τὸ ἔθνη νὰ προσδοκᾶσι διαρκῆ εἰρήνην».

Αἱ ὠραῖαι καὶ ὕψηλαι αὗται ἀρχαὶ ἐξαγγελθεῖσαι, καθ' ὅν χρόνον τὸ μῖσος καὶ ὁ φθόνος μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκόχλαζον ἐπιμεγᾶλην περιποιοῦσι τιμὴν πρὸς τὸν μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα καὶ τὴν Ἀγγλίαν αὐτὴν ἣτις ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολιτ. πορείας τῆς σταθερῶς σχεδὸν μετὰ τὸν Πίττ ἄνδρα ὅτινες χωρὶς νὰ ἐξισθῶσι πρὸς αὐτὸν παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὰς ἰδέας τοῦ ταύτας. Ἦλθον μετ' αὐτὸν ὁ Κάνιγκ, ὁ Χόσκισσον, ὁ Ροβ. Πήλ, ὁ Λόρδος Ρώσσελ καὶ ὁ Γλάδστον. Ἰπὸ τὸ κράτος καὶ τὸ γλωσσικὸν φῶς τῶν ἰδεῶν τούτων ἡ Μ. Βρετανία ἐμεγαλύνθη καὶ ἐκραταιώθη καθ' ὅλην τὴν ἐξηκονταετηρῆ ἐνδοξὸν βασιλείαν τῆς ἀειμνήστου Ἀνάσσης Βικτωρίας, καὶ ὁ νῦν εὐκλεῶς καὶ ἄξιος ἐκείνης υἱὸς καὶ Ἄναξ τῆς Μ. Βρετανίας Ἐδουάρδος Ζ' τῆς εὐγενεῖς καὶ ὕψηλᾶς ταύτας ἀρχὰς καθώρισε πρόγραμμα τῆς βασιλείας Του, ὅφ' ἦν ἡ Ἀγγλία ἀπέβη ἡ πρώτη δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ τείνουσα νὰ συνενώσῃ τὰς Μ. Δυνάμεις τῶν δύο Ἠμισφαιρίων διὰ δεσμῶν φιλίας διηνεκοῦς.

Οἰκτρὰν ἀντίρρῃσιν πρὸς τὴν μεγαλεπήβολον καὶ μεγαλόφροναν πολιτείαν τοῦ βρετανοῦ Ἀνακτοῦ ὁ ἀπέτελε πᾶσα ἀπόπειρα ἐν τῇ ὀφειλομένη ἐσχάτῃ τῆς Μεσογείου πρὸς διαστροφήν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀφαιρουμένου δι' ὀλιγωρῆτε δολοφονικῶν ἐπαγγελιῶν τὴν ἐθνικὴν τοῦ σημαίαν ἵνα ὡς δολοφόνος φέρῃ πρὸ τῶν κυρίων τοῦ τῆν ἀγγλικῆν. Τὴν σημαίαν ταύτην, συμβολίζουσαν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς Μ. Βρετανίας, σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ ταύτης, ἀλλ' εἶναι σεπτὴ καὶ μεγάλη ἔξην πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲν θελητρον οὐδὲν γόητρον ἐνασκοῦσα ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν. Φερόντες οἱ Κύπριοι τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν θὰ ὠμοιάζομεν πρὸς θεράποντας μεγιστάνων φέροντας τὰ ἐμβλήματα τῶν τίτλων τῆς εὐγενείας αὐτῶν εἶτινες, ἐσονδῆποτε ἂν ὡς με γάλαι καὶ ὕψηλοι, οὐδέμιν ἀκτίνα τῆς λάμψεως τῶν μεταδίδουσι καὶ

εἰς τοὺς φέροντας αὐτά. Ἐχει ἡ Μ. Βρετανία ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀνευ ἱστορίας ἐθνικῆς, ἀνευ ἰδιωτῶν καὶ πόθων ἐθνικῶν, εὐεργέτημα καὶ τιμὴν ἐκείτων θεωρούντων ὅπως φέρωσι τὰ ἐμβλήματα τῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας, πίπτωσι δὲ πρηνεῖς ἀσπαζόμενοι τὰ ἴχνη τῶν διαπορευομένων ἀρχόντων. Μηδέποτε δώμεν, πρὸς Θεοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπώσῃ, ὅτι οἱ Κύπριοι εἰμεθα μὲν ἑλληνόφωνοι Ἕλληνας δ' οὐχί. Ἑλληνόφωνοι δικαίως θὰ χαρακτηριζώμεθα ὑπὸ τῶν κρατούντων ἐν Ἑλληνικῇ προσαγορευόμενοι αὐτῶν φέρωμεν σημαίας ἀγγλικᾶς, ἀπώμοτοι καὶ ἀρηνηταὶ γενόμενοι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἰδεῶν. Κἂν διαρραγῶμεν βωδῶντες ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, γινόμεθα καταγέλαστοι διαφύδοντες ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, ἣτις δηλοῖ ἀρηνησιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἡμῶν.

Ἡ ἀπὸ τινῶν χρόνων καθιερωθεῖσα λαμπρὰ συνήθεια ἵνα αἱ κοινότητες ἐξέρχωνται εἰς προὔπαντησιν τοῦ Ἀνατάτου ἀρχοντος μετὰ σημαίων Ἑλληνικῶν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ δόγμα πίστεως ἐθνικῆς καὶ οἱ παραβάται τούτου νὰ τιμωροῦνται καὶ ἀποκηρῶσονται δημοσίᾳ ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ριπιζομένη καὶ πλαταγοῦσα ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς αἵρας ἐνώπιον τῶν κρατούντων διαλαλεῖ εὐγλωττότερον καὶ τωρῶτερον πάσης δεινότητος ρητορικῆς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν φρονήματα καὶ ἰδεῶν. Ἰπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν ἂς προσαγορευοῦσι τὸν Ἀνάτατον Ἀρχοντα ἐν οἰανδῆποτε γλώσσῃ, αὐτὴ μόνη ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἰσχυροτάτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Ὁ ἀπείριστος καὶ τραχὺς ἀλλ' ἐνθους Τζαβέλας εἰς προτάσεις τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ περὶ προδοσίας τοῦ Σουλίου ἀντὶ χρυσοῦ ἀπήνησεν ὅτι καὶ ἕνα λίθον τῆς ὑπερηφάνου καὶ ἐνδοξοῦ πατρίδος τοῦ δὲν ὁ ἀντήλλασεν οὕτω πρὸς τὸ χρυσοῦν ὄλου τοῦ κόσμου, καὶ πῶς ἡμεῖς διὰ μίαν γέφυραν, ἢ διὰ τὴν ἑλπίδα ἢ καὶ διὰ δάνειον ὄπρον θὰ ἐκρίζωσωμεν τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν ἡμῶν φέροντες ἀντὶ ἑλληνικῆς σημαίας ἀγγλικῆν; Το διαπραχθὲν μέγα λάθος ὑπὸ τινῶν κοινότητων ἀποδιδόμεν εἰς ἀπλήν ἀγνοίαν καὶ ἀπαισιότητα ὧν ἐνεκα δὲν ἐξετιμήθη δέοντως ἡ μεγάλη σημασία τοιαύτης πράξεως, οὐδὲ πρέπει νὰ πιστεύσωσιν οἱ κρατούντες ὅτι ὑπάρχει οἰανδῆποτε κοινότης Ἑλληνικὴ ἐν Κύπρῳ ἵκανὴ νὰ προδώσῃ ἀντὶ οἰουδῆποτε ἀνταλλάγματος τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν αὐτῆς. Μαρτυροῦμεθα πρὸς τοῦτο τὴν ἱστορίαν ἐπὶ τὰ ἔθνη αἰώνων οὗς διήλθεν ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ἐν πυρὶ δοκιμασίας καὶ ἐξήλθε τῆς καμίνου σώως καὶ ἀλώθητος ὡς οἱ ἱεροὶ ἐκείνοι παῖδες.

Πεπαρητησιασμένη καὶ ἀπροσποίητος νομιμοφροσύνη πρὸς τὸ προσωρινὸν καθεστῶς τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, ἀξιοπρεπῆς καὶ κοσμίως πάντοτε συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς κρατούντας, σεβασμὸς καὶ τιμὴ ἀνυπό-

κριτος πρὸς τὴν βρετανικὴν ἐξουσίαν ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ μεγάλου βρετανικοῦ ἔθνους διὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ πρέπει νὰ χαρακτηρίζωσι τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν στάσιν ἡμῶν πρὸς τοὺς κρατούντας σήμερον τῆς νήσου.

Εἰς εὐγενεῖς καὶ μεγαλόφρονας υἱοὺς τῆς Μ. Βρετανίας ποιοῦθαμεν ὅτι θὰ εἶναι μᾶλλον εὐάρεστοι καὶ ἐκτιμήσεως ἄξιοι ὅτι οἱ περὶ ἐπὶ τῆς ἑθνικῆς ἰδεῶν, γινώσκοντες οὕτω νὰ σεβῶσι καὶ τιμῶσι καὶ τὰ τῶν ἑλλῶν, ἢ ταπεινοὶ καὶ θελοδουλοὶ ἀρηνησιπάτριδες δουλικῶς κύπτοντες πρὸ τούτων καὶ ἄμοιροι παντὸς εὐγενοῦς καὶ ὕψηλοῦ συναισθηματος.

Τοιαύτην εὐγένειαν καὶ ὀφηλοφροσύνην ἐπέδειξε τὸ ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής πρὸς τὴν ἐθνουσιώδη κοινότητα Λίσσης, ἣτις προὔπηνησεν αὐτῷ μετὰ δάσους γαλανολευκῶν σημαίων καὶ προσηγόρευσε διὰ τοῦ λαμπροῦ διδασκάλου τῆς ἀρετῶν ἡμετέρας καὶ ἑλληνοπρεπέστατα: Ἡ Α. Ἐξοχότης συγκινηθεῖσα ὑπὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐκδηλώσεως ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμὸν αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικωτάτην κοινότητα δηλώσασα ὅτι πρὸς τιμὴν αὐτῆς θὰ διανυκτερεύσῃ ἐν Λίσσῃ.

Ἐν τοιαύτῃ ἀμοιβαίᾳ ἐκτιμῆσει καὶ σεβασμῷ ἑστῶσαν βέβαιον ὅτι βρετανοὶ ἀρχόντες ὅτι τὴν ἐν Κύπρῳ βρετανικὴν διοίκησιν θὰ ἀναδείξωσιν ἀληθῆ δόξαν τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ παντί.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεδημοσιεύσαμεν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχον γραφθεῖσαν ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ Δευκωσίας τῇ 27 Ἰουλίου 1907, δὲν ἐδημοσιεύθη ἔτι καὶ προγενεστέρως ἐπιστολὴ τῆς Α. Μακαριότητος σταλεῖσα ἐξ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Μαΐου 1907. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ δηλοῦται ὅτι ἡ Α. Μακαριότης κατήλθεν εἰς τὴν νήσον μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς σκέψεως καὶ τῆς γνώμης αὐτῆς περὶ τῶν ἐν Κύπρῳ πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν καὶ τὸν τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριωτάτων Πατριάρχων, πρὸς ἣν ἔτι δὲ μὴ οὐδέμιν ἀπάντησιν ἐπέστειλεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰμὴ τὸ συστατικὸν γράμμα τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς Ἀγ. Ἀρχιεπίσκοπου Ἡ. Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας συνεπῆς πρὸς τὴν σταθερὰν αὐτῆς γνώμην οὐδὲ κατὰ κεραλαὶν ἐξέκλινε τῆς κεχαραγμένης ὁδοῦ, εἰμὴ δσον πρὸς ὁμοφωνίαν καὶ συνάντησιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ θεσμῶν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὁμοφωνία αὐτῇ ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῶν Πατριάρχικων

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆς Διευθύνσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορᾶ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑ ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΣ

Μεγάλης προσοχῆς ἔξια συμβεβηκότι ἐγένοντο κατὰ τὰς δεξιώσεις τῆς Α. Ἐξοχότητος ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος ἐμφαίνοντα βίαια πλῆμμελῆ γινώσκοντες τῆς προσηκούσης στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου πρὸς τοὺς κρατούντας αὐτῆς Βρεττανούς, ὅπου θύνομεν δὲ τῆς πλῆμμελείας κηρύττομεν ἀνευδοκίμως τοὺς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ τεταγμένους ὅπως διαπαιδαγωγῶσι τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ καθοδηγῶσι ἐν τῇ ἀνάγει καὶ ἀκαυθώδει ὁδῷ ἣν ὀφείλει νὰ πορευθῆ ἡ νῆσος ἵνα καταστήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν αἰωνίων καὶ ἀκοιμήτων ἐθνικῶν πόθων αὐτῆς.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ μεγαλεῖτερα χωρία παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ Βρετανικοῦ Κυβερνήτου μετ' ἐθνικῆς ἀξιοσυνειδήσεως ἢ ἢ Ζηλευόν καὶ Ἐπαυρησίου καὶ Ἡρήτες, οἱ διδάσκαλοι δὲ καὶ οἱ προκρίτοι τούτων κατέδειξαν πρὸς αὐτὸν ὅτι εἶπον ἐκ πλανῆς ἢ παραπλημνήσεως κοινότητες τινες παρέστησαν ὕστερησσαι περὶ τὴν ἀμειγρῆ καὶ ἐθνουσιώδη ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανίας καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτῶν, ἀπέτελεσαν αὐτοὶ σκιὰν περιωρισμένην καὶ ἀουδάν ἐπὶ τοῦ ἀγλήεντος ὀρίζοντος τῆς ἀπείρου καὶ ἀκοιμήτου Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας.

Πρέπει νὰ γνωσθῆ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας τῆς νήσου ὅτι ἕκαστος ἀπεσταλμένος προηγεῖτο τῆς πορείας αὐτῆς φέρων ἀγγλικὰς σημαίας καὶ ἐξ ὀνόματος βρετανοῦ ὁ ἀλλήλου προέτρεπε τοὺς μυχθάρους καὶ ἄλλους προκρίτους ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Ἐξοχότητα μετὰ σημαίας ἀγγλικῆς, ἂν θελωσι νὰ γενῶνται ἕκαστὰ τὰ οἰτήματα αὐτῶν. Πρὸς τοιαύτην ἐθνικὴν μικροπρέπειαν θεωροῦμεν πάντεως ἀνίκανον τὴν Α. Ἐξοχότητα καὶ ἐν παντελεῖ ἀγνώστῃ αὐτῆς διαπραχθεῖσαν, ἀξίους δὲ δημοσίας κατακρίσεως νομιζομένους τὸ μὴ σκότασ τε ἠθικὸν σθένος ὅπως ἀποκροῦνται τοιοῦτον πειρασμόν.

Ἴνα μὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπαναληφθῆ τὸ θέαμα Ἑλληνικῶν κοινοτήτων δεξιουμένων τὸν περιοδεύοντα Κυβερνήτην μετὰ σημαίας ἀγγλικῆς, καθῆκον ἔχει πᾶς Ἑλλῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ὅπως ἐξασκήσῃ πᾶν τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ πρὸς κατανοήσιν τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῶν βρετανῶν ἀρχόντων.

Εἰναι Κύπριοι πιστοί τε καὶ ἄλλοις τυράννοις ἐπιβάλλοντες αὐτοῦρια ὧν ἡ ἀναμνησις προσεβίβη καὶ σήμερον φρίκην, οὐδόλως ἀπεβίβισμεν τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων καὶ φρονιμάτων ἅτινα ἐχαρακτήρισαν καὶ διεκρίναν πάντοτε τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνην. Ἡ μεταλλοδοξία καὶ ἡ φυλετικὴ ἀποκλειστικότης εὐ-

δέποτε ἡμαῦρων τὸν ὕψηλόν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτήρα, καὶ τοῦτο κατεδείξαμεν πάντοτε μὲν ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς πικροτάτης δουλείας ἡμῶν. Ὑπὲρ τὴν Φραγκοκρατίαν καὶ εἶτα ὑπὸ τὴν Ἑνετιανὴν παντοῖα ἐθνη εἶχον συρρεῦσαι ἐξ Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου εἰς τὴν νήσον ἢ μὴν Ἀρμένιοι, Μαρωνῖται, Κόπται, Ἰνδοὶ καὶ ἐξ Εὐρώπης διάφοροι Φράγκοι καὶ Ἑνετοὶ κατὰ μυριάδας, καὶ διηγάζομεν μετ' αὐτῶν ἐν ἀδιεπαρκῶν ἀρμονίᾳ τοσοῦτον δὲ ἐπαγωγῶν καὶ ἀφομοιωτικῶν ἐγένοντο αἱ πρὸς αὐτοὺς σχέσεις ἡμῶν, ὥστε διὰ τοῦ χρόνου πάντα τὰ φρενα ταῦτα συνεχωνεύθησαν καὶ ἀφομοιωθῆσαν μετ' ἡμῶν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἐθνισμὸν ἡμῶν ἀποδεξάμενα καὶ ἀσπασάμενα, τοῦθ' ὅπερ καταδῆλοι καὶ τὸ μέγα καὶ κρατερὸν ἐθνικὸν ζώπυρον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὴν τελευταίαν μεταπολίτευσιν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ἐχαιρέτισε μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ὡς τεματιζούσαν τὰ δεινὰ τουρκικῆς διοικήσεως, καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπέδειξε τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς αὐστηροτάτης ἐπιφυλάξεως δῶν τῶν ἐθνικῶν του δικαίων, τοῦθ' ὅπερ κατὰ τρόπον ἐπισημώτατον διεκήρυξε διὰ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου πρὸς τὸν πρῶτον Βρετανὸν Κυβερνήτην τῆς νήσου.

Διέρρευσε ἐκτοτε τριακονταετία ὅλη, καθ' ἣν ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις πολλὰς παρέσχεν ἀφορμὰς κατακρίσεως καὶ μομφῆς διὰ διοικητικὰ πειρατώματα, οὐδέποτε ὅμως οἱ Ἄγγλοι ἐν τῇ νήσῳ διεκρίναν μῖσος φυλετικὸν καθ' ἑαυτῶν παρὰ τοῖς Ἑλλῆσι Κυπρίοις, ὅτινες μετ' εὐγνωμοσύνης πάντοτε ἀπέδειξαν οἰκονομικὴν παραχώρησιν. Πικρὰ παράπονα εἶδικα οὗτο νὰ ἐκφράσῃ ὁ λαὸς οὗτος πολλὰς τραυεῖς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν του εἶτε διὰ δημοσιευμάτων παραποιούντων τὸ ἐθνικὸν του φρόνημα εἶτε διὰ ἀποπειρῶν κατὰ τῆς ἐθνικῆς του παιδείας καὶ γλώσσης καὶ κατ' αὐτῶν τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων. Κατὰ τοιοῦτων ἀποπειρῶν εἶτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶτε παρὰ ἰδιωτῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς νήσου ἡμῶν εὐπρεπῶς καὶ νομοταγῶς μηδέποτε συγχύσας τὰς μονομερεῖς ταύτας παρεκτροπὰς πρὸς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς βρετανικὸν ἔθνος.

Ὁ μέγας βρετανὸς πολιτικὸς Ροβέρτος Πίττ μετὰ μεγαλοψυχίας χαρακτηριζούσης τοὺς μεγάλους χαρακτήρας ἐπέδειξε τὴν διαλλαχὴν τῶν τότε ἀδιλλάκτων ἐθνῶν τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας κηρύττων ἐπὶ τοῦ ὕψηλοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων τὰς εὐγε-

νιστάτας καὶ ἑλληνικωτάτας ταύτας ἀρχάς:

«.....Δὲν δά ἐδίδαξα, εἶπε, νὰ πολεμήσω τὴν πολλὰς ἐκφρασθεῖσαν γνώμην, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἀδιλλάκτος ἐχθρὸς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ νοῦς μου ἀποκροῖ τὴν δοξασίαν ταύτην ὡς τετρατόνη καὶ ἀδύνατον. Εἶναι ἀναδρον καὶ παιδαριῶδες τὸ παραδέχεσθαι ὅτι ἔθνος τι δύναται νὰ εἶναι ἐχθρὸς ἀδιλλάκτος πρὸς ἄλλο.

«Διαφύσσεται οὕτω ἡ πείρα ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Σαυροῦσται οὕτω ἡ δὴ πολιτικὴ κοινωνία, ὑποτιθεμένου ὅτι ὑπάρχει ζύμη διαβολικῆς μοχθηρίας ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν ἐδράζηναι ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ περφοτισμένων τούτων ἀρχῶν δύναται τὰ ἔθνη νὰ προσδοκῶσι διαρκῆ εἰρήνην».

Αἱ ὠραῖαι καὶ ὕψηλαι αὗται ἀρχαὶ ἐξαγγελθεῖσαι, καθ' ὅν χρόνον τὸ μῖσος καὶ ὁ φθόνος μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκόχλαζον ἐπιμεγᾶλην περιποιοῦσι τιμὴν πρὸς τὸν μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα καὶ τὴν Ἀγγλίαν αὐτὴν ἣτις ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολιτ. πορείας τῆς σταθερῶς σχεδὸν μετὰ τὸν Πίττ ἄνδρα ὅστινες χωρὶς νὰ ἐξισθῶσι πρὸς αὐτὸν παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὰς ἰδέας του ταύτας. Ἦλθον μετ' αὐτὸν ὁ Κάνινγκ, ὁ Χόσκισσον, ὁ Ροβ. Πήλ, ὁ Λόρδος Ρώσσελ καὶ ὁ Γλάδστον. Ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὸ γλυκερὸν φῶς τῶν ἰδεῶν τούτων ἡ Μ. Βρετανία ἐμεγαλύνθη καὶ ἐκραταιώθη καθ' ὅλην τὴν ἐξηκονταετηρῆ ἐνδοξὸν βασιλείαν τῆς ἀειμνήστου Ἀνάσσης Βικτωρίας, καὶ ὁ νῦν εὐκλεῶς καὶ ἄξιος ἐκείνης υἱὸς καὶ Ἄναξ τῆς Μ. Βρετανίας Ἐδουάρδος Ζ' τῆς εὐγενεῖς καὶ ὕψηλᾶς ταύτας ἀρχὰς καθώρισε πρόγραμμα τῆς βασιλείας του, ὅφ' ἦν ἡ Ἀγγλία ἀπέβη ἡ πρώτη δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ τείνουσα νὰ συνενώσῃ τὰς Μ. Δυνάμεις τῶν δύο Ἠμισφαιρίων διὰ δεσμῶν φιλίας διηνεκοῦς.

Οἰκτρὰν ἀντίρρῃσιν πρὸς τὴν μεγαλεπήβολον καὶ μεγαλόφροναν πολιτείαν τοῦ βρετανοῦ Ἄνακτος ὁ ἀπέτελε πᾶσα ἀπόπειρα ἐν τῇ ὀφειλομένη ἐσχάτῃ τῆς Μεσογείου πρὸς διαστροφήν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀφαιρουμένου δι' ὀλιγοήμερον τε δελεαστικῶν ἐπαγγελιῶν τὴν ἐθνικὴν του σημαίαν ἵνα ὡς δοῦλος φέρῃ πρὸ τῶν κυρίων του τὴν ἀγγλικὴν. Τὴν σημαίαν ταύτην, συμβολίζουσαν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς Μ. Βρετανίας, σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ ταύτης, ἀλλ' εἶναι σεπτὴ καὶ μεγάλη ἔξην πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲν θελητρον οὐδὲν γόητρον ἐνασκοῦσα ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν. Φερόντες οἱ Κύπριοι τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν θὰ ὁμοιάζομεν πρὸς θεράποντας μεγιστάνων φέροντας τὰ ἐμβλήματα τῶν τίτλων τῆς εὐγενείας αὐτῶν ὅστινες, ἐσονθήποτε ἂν ὡς με γάλαι καὶ ὕψηλοι, οὐδέμιαν ἀκτίνα τῆς λάμψεως τῶν μεταδίδουσι καὶ

εἰς τοὺς φέροντας αὐτά. Ἐχει ἡ Μ. Βρετανία ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀνευ ἱστορίας ἐθνικῆς, ἀνευ ἰδιωτῶν καὶ πόθων ἐθνικῶν, εὐεργέτημα καὶ τιμὴν ἐκείτων θεωρούντων ὅπως φέρωσι τὰ ἐμβλήματα τῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας, πίπτωσι δὲ πρηνεῖς ἀσπαζόμενοι τὰ ἴχνη τῶν διαπορευομένων ἀρχόντων. Μηδέποτε δώμεν, πρὸς Θεοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπώσῃ, ὅτι οἱ Κύπριοι εἰμεθα μὲν ἑλληνόφωνοι Ἕλληνας δ' οὐχί. Ἑλληνόφωνοι δικαίως θὰ χαρακτηρίζωμεθα ὑπὸ τῶν κρατούντων ἐν Ἑλληνιστῇ προσαγορευόμενοι αὐτῶν φέρωμεν σημαίας ἀγγλικὰς, ἀπώμοτοι καὶ ἀρνηταὶ γενόμενοι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἰδεῶν. Κἂν διαρραγῶμεν βωδῶντες ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, γινόμεθα καταγέλαστοι διαφύδοντες ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, ἣτις δηλοῖ ἀρνησίν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἡμῶν.

Ἡ ἀπὸ τινῶν χρόνων καθιερωθεῖσα λαμπρὰ συνήθεια ἵνα αἱ κοινότητες ἐξέρχωνται εἰς προὔπαντησιν τοῦ Ἀνατάτου ἀρχοντος μετὰ σημαίων Ἑλληνικῶν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ δόγμα πίστεως ἐθνικῆς καὶ οἱ παραβάται τούτου νὰ τιμωροῦνται καὶ ἀποκηρῶσονται δημοσίᾳ ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ριπιζομένη καὶ πλαταγοῦσα ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς αἵρας ἐνώπιον τῶν κρατούντων διαλαλεῖ εὐγλωττότερον καὶ τωρῶτερον πάσης δεινότητος ρητορικῆς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν φρονήματα καὶ ἰδεῶν. Ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν ἀς προσαγορευῶσι τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα ἐν οἰαδήποτε γλώσσῃ, αὐτὴ μόνη ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἰσχυροτάτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Ὁ ἀπείριστος καὶ τραχὺς ἀλλ' ἐνθους Τζαβέλας εἰς προτάσεις τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ περὶ προδοσίας τοῦ Σουλίου ἀντὶ χρυσοῦ ἀπήνησεν ὅτι καὶ ἕνα λίθον τῆς ὑπερηφάνου καὶ ἐνδόξου πατρίδος του δὲν ἔ' ἀντήλλασεν οὕτω πρὸς τὸ χρυσοῦν ὄλου τοῦ κόσμου, καὶ πῶς ἡμεῖς διὰ μίαν γέφυραν, ἣ δὲ τὰ πᾶσα ἔ' καὶ διὰ δάνειον ὄπρον θὰ ἐκρίζωσωμεν τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν ἡμῶν φέροντες ἀντὶ ἑλληνικῆς σημαίας ἀγγλικῆς; Το διαπραχθὲν μέγα λάθος ὑπὸ τινῶν κοινοτήτων ἀποδίδομεν εἰς ἀπλήν ἀγνοίαν καὶ ἀπαισιότητα ὧν ἐνεκα δὲν ἐξετιμήθη δέοντως ἡ μεγάλη σημασία τοιαύτης πράξεως, οὐδὲ πρέπει νὰ πιστεύσωσιν οἱ κρατούντες ὅτι ὑπάρχει οἰαδήποτε κοινότης Ἑλληνικὴ ἐν Κύπρῳ ἵκανὴ νὰ προδώσῃ ἀντὶ οἰουδήποτε ἀνταλλάγματος τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν αὐτῆς. Μαρτυροῦμεθα πρὸς τοῦτο τὴν ἱστορίαν ἐπ' αὐτῶν αἰώνων οὗς διήλθεν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου ἐν πυρὶ δοκιμασίας καὶ ἐξήλθε τῆς καμίνου σώως καὶ ἀλώβητος ὡς οἱ ἱεροὶ ἐκείνοι παῖδες.

Πεπαρητησιμένη καὶ ἀπροσποίητος νομιμοφροσύνη πρὸς τὸ προσωρινὸν καθεστῶς τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, ἀξιοπρεπῆς καὶ κοσμίως πάντοτε συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς κρατούντας, σεβασμὸς καὶ τιμὴ ἀνυπό-

κριτος πρὸς τὴν βρετανικὴν ἐξουσίαν ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ μεγάλου βρετανικοῦ ἔθνους διὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ πρέπει νὰ χαρακτηρίζωσι τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν στάσιν ἡμῶν πρὸς τοὺς κρατούντας σήμερον τῆς νήσου.

Εἰς εὐγενεῖς καὶ μεγαλόφρονας υἱοὺς τῆς Μ. Βρετανίας ποιοίθαμεν ὅτι θὰ εἶναι μᾶλλον εὐάρεστοι καὶ ἐκτιμήσεως ἄξιοι ὅπῃσοι οἱ περιεπόντες ὕψηλὰ καὶ ἐγενεῖς ἐθνικὰ ἰδεῶδη, γινώσκοντες οὕτω νὰ σεβῶσι καὶ τιμῶσι καὶ τὰ τῶν Ἑλλῶν, ἢ ταπεινοὶ καὶ θελοδουλοὶ ἀρνησιπατρίδες δουλικῶς κύπτοντες πρὸ τούτων καὶ ἄμοιροι παντὸς εὐγενούς καὶ ὕψηλοῦ συναισθηματος.

Τοιαύτην εὐγένειαν καὶ ὀφηλοφροσύνην ἐπέδειξε τὸ ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής πρὸς τὴν ἐθνουσιώδη κοινότητα Λίσσης, ἣτις προὔπηνησεν αὐτῷ μετὰ δάσους γαλανολευκῶν σημαίων καὶ προσηγόρευσε διὰ τοῦ λαμπροῦ διδασκάλου τῆς ἀρετῶν ἡμετέρας καὶ ἑλληνοπρεπέστατα: Ἡ Α. Ἐξοχότης συγκινηθεῖσα ὑπὸ τασοῦτον μεγαλοπρεπῶς ἐκδηλώσεως ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμὸν αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικωτάτην κοινότητα δηλώσασα ὅτι πρὸς τιμὴν αὐτῆς θὰ διανυκτερεύσῃ ἐν Λίσσῃ.

Ἐν τοιαύτῃ ἀμοιβαίᾳ ἐκτιμῆσει καὶ σεβασμῷ ἑστῶσαν βέβαιαι οἱ βρετανοὶ ἀρχόντες ὅτι τὴν ἐν Κύπρῳ βρετανικὴν διοίκησιν θὰ ἀναδείξωσιν ἀληθῆ δόξαν τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ παντί.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεδημοσιεύσαμεν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχον γραφθεῖσαν ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ Δευκωσίας τῇ 27 Ἰουλίου 1907, δὲν ἐδημοσιεύθη ὅμως καὶ προγενεστέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς Α. Μακαριότητος σταλεῖσα ἐξ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Μαΐου 1907. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ δηλοῦται ὅτι ἡ Α. Μακαριότης κατήλθεν εἰς τὴν νήσον μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς σκέψεως καὶ τῆς γνώμης αὐτῆς περὶ τῶν ἐν Κύπρῳ πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν καὶ τὸν τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριωτάτων Πατριάρχων, πρὸς ἣν ὅμως οὐδέμιαν ἀπάντησιν ἐπέστειλεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰμὴ τὸ συστατικὸν γράμμα τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς Ἀγ. Ἀρχιεπί. Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας συνεπῆς πρὸς τὴν σταθερὰν αὐτῆς γνώμην οὐδὲ κατὰ κεραλαὶν ἐξέκλινε τῆς κεχαραγμένης ὁδοῦ, εἰμὴ ὅσον πρὸς ὁμοφώνων καὶ συνάντησιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν Ἱ.Κ. νόμων καὶ τῶν ἐθῶν καὶ θεσμῶν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὁμοφωνία αὐτῇ ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῶν Πατριαρχικῶν

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΝΑΙ Η ΟΥ

Καιτε Σύνταγμα, Δίν' έπισημην δημοσιογραφικας δαφνας, προκειμένου όμως να εκτελεσθω γεγονότα αναμφισβήτητα, δεν έχει τις ανάγκες να έμ...

Εν Κυπριαίς 21(4)1107. Υμέτερος Π. Γ. Α.

ΚΡΗΤΗ-ΚΥΠΡΟΣ

Έν τῇ Κρητικῇ Βουλῇ ὁ βουλευτὴς κ. Μηλιαρῆς υπέβαλε πρότασιν τῇ 5 Νοεμβρίου ἢ ὑποστήριξε διὰ πατριωτικότητας καὶ ὑψηλόφρονος ἀγορεύσεως ὑπὸ τὸν ἐθνοσυσημὸν καὶ τὰς ἐπευφημίας ὁλοκληροῦ τῆς Βουλῆς, ὅπως ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ Προεδρεῖον αὐτῆς ἂν ἀλλάξῃ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ καὶ τοὺς τίτους ψηφισθέντας νόμους τῆς Κρητικῆς Πολιτείας μετὰ τῆς Κύπρου, ἐξακολουθῇ δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πράττον τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν ὁμηρικὴν ἐπιτακτικώτερον ἐνδεικνυμένην ἀνάγκην τῆς συσφίξεως τῶν ἠθικῶν δεσφῶν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλληνικῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν ἀπὸ τοιαύτης ἀναλλαγῆς. Ἐξάρσ ὁ ρήτωρ τὸ Κυπριακὸν ἐθνικὸν αἰσθημα καὶ πνεῦμα καταλήξας δὲ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων ἐκδηλωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπερόχου πατριώτου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ περὶ τῆς κ. Γ. Κυριακίδου τοῦ Κυπριακοῦ Νομοθετικοῦ πρὸς τὸν πρὸ δλίγου ἐπανακάμφαντα ἐκ Κύπρου ἀξίωτ. φίλον κ. Βουτετάκη.

(ΕΒΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ Χανίων.)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐβήσαν ἐν τῷ καταστάματι μου ἐν τοῖς καλλίτεροις ἐργαστασί- μου τῆς Βυρώπης χρυσοστοφαί μεταξῶτα δι' ἐκκλησιαστικὰ φορέματα, ἀρίστης ποιότητος καὶ χρωματικῶν ἐκλεκτῶν, τιμαί λίαν συγκαταβατικάι.

Μία μόνον παρατήρησις πείθει πάντα βουλόμενον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 22)5)42)907

Γ. Π. Κολοκασιδης.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΜΑΙΑ διπλωματοχος ἢ πρακτικῆ μὲν ἀλλὰ κεκτημένη μ. κρὴν καὶ εὐδόκιμον πείραν διὰ τῆς Μαραθῶσαν καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς χωρίᾳ Καλοπαναγιώτην, Οἶκον καὶ Γεραχῆ: ὑπὲ δρους ἰκανοποιητικῶς. Διὰ περαιτέρω πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀπευθινθῶσι πρὸς τὴν κ. Ἄντ. Συμεωνίδην ἐν Καλοπαναγιώτῃ.

ως ταύτης πρὸς τοῦ ἀνεγείραντος αὐτὴν εὐσεβοῦς συμπολίτου κ. Κωνστ. Μετσαχλιδίου ἀντὶ 150 ἰσίων ἀποζημιώσεως ἀνθ' ὧν ἐδαπάνησεν αὐτὸς ἐξ ἰδίων. Τὸ εὐχάρις τοῦτο ἴδρυμα περιέρχεται οὕτω εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῆς Ἑλλῆν. Ὁρθοδόξου Κοινότητος Λευκωσίας καὶ οὐχὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τοῦτο ἐπιστάμεν τὴν μέριμναν τῆς Ἐπιτροπείας, ἵνα γένηται δι' ὧν τῶν νομικῶν ἐγγυησῶν.

Ἡ «ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ» τοῦ ἐθνουσιώδου, παρ' ἡμῖν πατριωτικοῦ ποιητοῦ κ. Γ. Περδίου ἐπισπάται ἀλλεπαλλήλως εὐμενεστάτας κρίσεις καὶ θερμὰ ἐγκώμια ἐγκρίτων εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, ὅτι οὐδεὶς νομίζομεν τῶν συγχρόνων ἑλλήνων ποιητῶν μετὰ τὸν Ἀπαρμίλλον Σουρῆν. Ἐλλείψει χώρου εἰς προσεχῆ φύλλα θὰ δημοσιεύσωμεν τινας τῶν κρίσεων τούτων δι' ὧν ἐν τῷ προσηγορευτῷ κ. Γ. Περδίου τιμᾶται τὸ Κυπριακὸν ὄνομα.

ΟΙΚΤΡΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ εὖρε προχθὲς ἀνὴρ χρηστότατος καὶ ἀδελφῶς φιλοστοργώτατος ὁ ἐκ Κερθῶν δεξιὸς ἐυλογητῆς Ν. Δ. Χαροβάτσουνης, ὅστις καθήμενος παρὰ τὸν ἀμαξηλάτην καθ' ὃ δὸν εἰς Λευκωσίαν κατέπεσεν ὑπὸ κλονισμοῦ τῆς ζυμῆς καὶ τῆν κεφαλὴν του συνέτριψεν ὁ ἔσπερος τῶν ὀπισθίων τραγῶν. Μετὰ φρεσὶς εἰς Λευκωσίαν ἀναστάθης καὶ κομισθεὶς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἐξέπνευσεν ἐκεῖ μετὰ τινα ὥραν.

Ο κ. Μ. Α. ΚΟΥΜΙΔΗΣ ἐκ Λατφίου μετ' ἄνεσιν ὀλιγόμηνον παρὰ τὸς γονεῦσι καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐξουλοῦσθαι τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτοῦ ἐν τῇ μαύρῃ ἡπείρῳ, εἰς ἃς εὐχόμεθα αὐτῷ πλήρη εὐδοκίμησιν.

Ἡ ΣΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΗ ἐν Πάφῳ παραφύας στοιχοῦσα πιστῶς τῶς σπειρακτικῆς παραδόσεσι εἶγεν ἐγεῖραι ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐκπαρ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείας Πάφου, αἵτινες μελετηθεῖσαι παρὰ τοῦ ἐντ. δικηγόρου τοῦ Στέμματος ἀπερρίφθησαν, παραμένει δὲ καθαρὰ καὶ ἀμύγη ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κ. Τηλεμ. Καλλονᾶ, Ζαφ. Μαλαματινίου καὶ Ἡρ. Κακογιάννη Δικηγόρου, καὶ τοῦ κ. Ομήρου Δημητριάδου ἱατροῦ.

Ο «ΖΗΝΩΝ» θὰ ἐκδοθῇ βραδύτερον, ἐνεκα καθυστερήσεως τῆς παραγγελίας τοῦ γράφου.

ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝ αὐτὸν τὸν Ἄγ. Ἀγγιάλου νὰ διαφύσῃ τὰς κατὰ τοῦ Ἀναγνωστῆρου ἁ' Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ ὕβρεις τοῦ ἵνα ὑπομνήσωμεν ἀκριβῶς τὴν περίστασιν.

Ὁ Ἄγ. Ἀρχιεπίσκοπος δάσκις τῷ ἀναφέρουσιν τὴν ἁ' Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ ὁ ευρολογῶν ἀπαντᾷ ἁ' Ἀγάπῃ τοῦ Διαβόλου.

Τὸ σωματεῖον τοῦτο ὑπέρτερον πάσης ὕβρεως μετὰ περιφρονήσεως ἀνένιζει τοὺς ὕβριστάς του καὶ σταθερῶς χωρεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον του.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ" ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ. α') Ἐγκυκλοπαίδεια ἔμπορ. Μορφώσεως Κ. Παναγιωτοπούλου: Ἡ ἔμπορία ὡς παραγωγικὴ ἐργασία ἀξίων ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ β') Μουσική.

ΤΡΙΤΗ. α') Χημεία: Γενικαί ἀρχαί. β') Χορὸς ΤΕΤΑΡΤΗ. α') Ἐπιτομὴ Γεωγραφίας Συρίας (συνέχεια) β') Μουσική. ΠΕΜΠΤΗ. α') Ἑλληνικαὶ σκηνογραφίαι: Ἀριστοτέλης καὶ Θεριστοκλής (συνέχεια). β') Χορὸς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. α') Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία (συνέχεια). β') Μουσική. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. α') Σοφιστικαὶ καὶ ἐπιθεωρητικαὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν ξένων εἰδήσεων τῆς ἐβδομάδος.

Ἀρχοῦται τῇ 8 1/2 μ. μ. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ἄχροπρασίνου κροκοδείλου τῆς Ἀπατρίδος ἐπεκτείνεται καὶ κατὰ τοῦ Πενιρωτάτου Μητροπολίτου Χαλεπίου κ. Νεκταρίου, ἀνδρὸς ἐξορίστου καὶ πλάνητος εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν προσεγγεγόντος θυσίαν τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον Του. Δὲν ἐληφθῆσεν ἡ μοχθηρία τοῦ αὐτοῦ οὐτε τοῦ πρωτοσυγκέλου τῆς Ἀ. Μακαριότητος κ. Πολυεύκτου ἵνα διὰ τοῦ δυσώδους ρύγχους αὐτῆς ἀνακαλέσῃ τάφους κακοθῶν συκοφαντιῶν.

Δυστυχῶς τοιοῦτος ὑβριστὴς καὶ βλασφημὸς καὶ ἀγενεὶς ἐγεννήθη ἐν Κύπρῳ. Ἑλλῆν ὄμιλος καὶ Ὁρθόδοξος δὲν εἶναι οὐτε δύναται νὰ εἶναι. Ἐν Κύπρῳ γεννῶνται καὶ κωφραὶ καὶ ὕδρωνες καὶ χοίροι.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Π ΚΩΜΟΠΟΛΙΣ ΛΙΣΣΗ ἡ εὐάνδρος καὶ πατριωτικώτατῃ μόλις εἶχε συμπύξει τὰς ἐκατοντάδας τῶν ἐθνικῶν σημαίων τῆς δι' ὧν ὑπεδέχθητο ἑλληνοπρεπέστατα τὸν Μ. Ἀρμιστὴν προκαλέσασα τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ, ἀνέπτυξεν αὐτὰ: πάλιν τῇ π. Τρίτῃ ἴσην πρὸς τὴν φιλοπατρίαν τῆς διαδηλοῦσα εὐλάβειαν καὶ τιμὴν πρὸς τὸν διακεπεστάτον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὁρθοδοσίᾳ Ἀρχιεπίσκοπον Μακαριώτατον Πατριάρχον Ἀλεξανδρείας, δεξιωσαμένη αὐτὸν πανδημεῖ μετὰ πατριωτικῶν καὶ ὀρκοκεντρικῶν ἐνθουσιασμοῦ. Τῇ ἐπιούσῃ Τετάρτῃ ἐπέτελλε ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ὁ ναὸς αὐτῆς εἰς τῶν μεγαλειωτέρων καὶ εὐπρεπεσιτέρων ἐν Κύπρῳ σημασιολόγιστος ὄλος καὶ διὰ μύρων λευκοσημημένους κατεκλύσθη, ὑπὸ πρωτοφανῶς πλήθους προσκυνητῶν τῆς τε κωμοπόλεως καὶ τῶν περιγύρων προσδραμῶντων ἐκεῖ ἵνα λάθωσι τῆς εὐλογίας αὐτοῦ καὶ ἀροσθησῶσι τοῦ ἐθνίου κηρύγματός του, ὅπερ ἀνῆλθεν ἤδη καὶ ἐξέκαυσε τὸ ὀρκοκεντρικὸν αἰσθημα καὶ τὴν εὐσέβειαν ὀδονόητε διήλθεν. Τὴν Α. Μακαριότητα συνδύευσαν ὁ πατριωτικὸς καὶ φιλογενὴς Μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Νεκταρίου καὶ ὁ λαοφιλεὴς Μητροπολίτης Κιτίου.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν προσήλθον εἰς τὴν Α. Μακαριότητα ἐπιτροπείαι τῶν ἑλληνικῶν κοινότητων Κονίης, καὶ ἁγίας καὶ παρεκάλεσαν αὐτὴν εὐλαβῶς μετὰ τῶν συνοδῶν Παντιρωτάτων Μητροπολιτῶν ἵνα τιμηθῶσιν αὐταὶ καὶ εὐλογηθῶσι προσωπικῶς. Ἡ Α. Μακαριότης ἐκτιμῶσα τὴν εὐλάβη τῶν κοινότητων αἰσθηματα εὐχάρησε τῆς πρακτικῆς αὐτῶν.

Ἡ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ αὐρῶν θὰ ἱερουργῆσῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς γέλιτος Λάρνακας, τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς Κοκκίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, τῇ μετὰπροσεχῇ δὲ Κυριακῇ εἰς Ἁγίαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ἐγκρίτην μελῶν τῆς φιλοπατρίως κοινότητος Ἀκανθοῦ μετὰ τοῦ ἐγκρίτου ἐπιστήμονος καὶ κληρικῶν αὐτῆς ἱατροῦ κ. Χρ. Εὐαγγέλου προσήλθη, εἰς Λευκωσίαν ἵνα παρεκάλωσι τὴν Α. Μακαριότητα ὅπως εὐδοκίησῃ καὶ προσωπικῶς εὐλογησῇ τὴν εὐσεβῆ κοινότητα. Ἀποῦσαν τῆς Α. Μακαριότητος εἰς Λάρνακα παρεκάλωσαν τηλεγραφικῶς.

ΤΗΝ ΕΝ ΔΕΥΚΑ ἐξέγειρον τοῦ μουσουλμανικοῦ φανατισμοῦ ἡ ἐν Λευκωσίᾳ τουρκικὴ ἐφημερίς «Μιράτ-Ζαμάν» δικαιολογεῖ ἐπιρρίπτουσα τὴν εὐθύνην εἰς τὴν συμπεριφορὰν ὄθεν τοῦ ἑλλῆνος διδασκάλου τῆς εὐαρίθμου ἐκεῖ ἑλληνικῆς κοινότητος. Ὁμολογεῖ οὕτω τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ παρουσίᾳ ἐλλῆνος διδασκάλου τὸ πρῶτον ἐν Δεῦκᾳ προκάλεσε διότι ἡ νέα τουρκικὴ πολιτικὴ ἐν Κύπρῳ τοὺς ἑλλῆνας διδασκάλους ἐκέρυεν ἀσπόνδους ἐχθροῦ: τῶν Μουσουλμάνων.

Ἡ ἉΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου λόφου ἔξω τῆς Λευκωσίας παρεχωρήθη εἰς τὴν λαϊκὴν Ἐπιτροπείαν τῆς πόλεως Λευκωσίας παρεχωρήθη εἰς τὴν λαϊκὴν Ἐπιτροπείαν τῆς πόλε-

ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΚΑΙ ΑΓΕΝΕΙΑ

Ἀποκαλύπτοντες τὴν ξενικὴν καταγωγὴν τοῦ μισθιωτοῦ Δημαρχεῦντος Λευκωσίας καὶ περιγράφοντες τὸ γελοιογραφικὸν παράστημά του, προδίδον κίκισον αἰθιοποσυριακὸν κρῆμα, δὲν ἐπράττομεν τοῦτο πρὸς γέλωτα ἢ πρὸς χλεύην, ἀλλ' ἵνα δεῖξωμεν ὅτι ξένος ὄλος οὗτος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐθνότητα καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἡμῶν ὑποκρίνεται καὶ ἀντιποιεῖται τούτων ἐφ' ὅσον προσαδῶκε ὑλικὰ ὠφελήματα καὶ νομίζει δὲ δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὴν μικροφιλοδοξίαν Συριοῦ Γελοιοποιτοῦ.

Πόσον ξένος καὶ ἄλλοτρίος, καὶ δὴ καὶ ὕβριστὴς καὶ πολέμιος τῶν ἱερωτάτων καὶ ἐνδοξοτάτων κειμηλίων καὶ παραδόσεων τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας ὑπάγει ὁ Δεβντινὸς αὐτοῦ: καταδηλοῦσιν αἱ ὕβρεις: καὶ αἱ βλασφημίαι αἱ ἀνεγράψεν ἀηδέστατα ἐν τῇ «Πατρίδι» τοῦ τῆ παρελθούσης ἑβδομάδι, αἵτινες προῦκάλεσαν τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν τοῦ φιλοπατρίδος Κυπριακοῦ Κοινοῦ. Ἀμιλλόμενος πρὸς τὴν γυμνάσιον καὶ τὴν κοινικὴν ἀναίδειαν ὁμοφρόνων καὶ ὁμοτίμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ὑπερέβηκε πᾶσι ὁ Σύριος Γελοιοποιεὶς δικαιοκίμενος ἤδη νὰ ἡγγίξῃ τῆς ἐκστρατείας κατὰ πάντος ἱεροῦ καὶ ὁλοῦ ἐν τῇ χύρῳ ταύτῃ.

Ἐπὶ μῆνας ἤδη χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς καὶ ἀναίτιως ὄλους ἐξεμῶσι ταυταγυδαιονάτας ὕβρεις καὶ κακοθεστάτας συκοφαντίας κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας: ὑπερτιμωμένου τῶν Ἱ. Κτινῶν καὶ τῶν ἑθῶν καὶ θεσμῶν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐπιχειρημάτων ἀκαταμάχητων καὶ μετὰ χριστιανικῆς ὑπομονῆς καὶ εὐσταθείας.

Ὁ μισθιωτὸς Γελοιοποιεὶς ὑπερέβηκεν τοὺς ὁμοφρόνας τοῦ ἡδόνησε τὴν ρυπαρὰν καὶ λοιμώδη γλώσσάν του οὐ μόνον κατὰ τοῦ προσώπου τῆς Α. Μακαριότητος ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἱερῶν τίτλων αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς φήμης Του, τοῦθ' ὅπερ μόνον ἀλλόφυλος καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Γένους σατανικὸς ἐχθρὸς ἡδύνατο νὰ κατατολμήσῃ. Καταχλευθεῖ καὶ κατεῖρανεύεται: ἀηδῶς μὲν κακοθεστάτα δὲ οὐ μόνον τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ τίτλου ὡς πρῶτου καὶ δευτοῦ Ἀποστόλου περιυβρίζων οὕτω αὐτὴν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρείων, καὶ συκοφαντῶν τὴν ἀποστολικότητα αὐτῆς. Βλασφημία τοιαύτη μόνον ἀπὸ στόματος Στρακηνῶν κατ' ἐκκλησιαστικὴν ὀρθόδοξον ἡδύνατο νὰ ἐκφωνηθῇ. Κατεῖρανεύεται δηλονότι καὶ γλευθεῖ αὐτὸν τὸν Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγελιστὴν Μάρκον ὡς ἱδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς τυγχάνει ἀνώτατος λειτουργὸς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κύριος Φώτιος.

Ὁ καθυβρίζων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἱερέως δύναται νὰ εἶναι μόνον ὕβριστὴς, ἀλλ' ὁ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὸ ἱερόν του ἀξίωμα καὶ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ἄχρῆτον σῶμα ὅπερ φέρει οὗτος κατὰ τὴν μεγάλην ἔξοδον εἶναι βλάσφημος καὶ ἀσεβέστατος.

Ὁ ἀρησέπατρις ἐκ Λιβάνων γελοιοποιεὶς καταχλευθεῖ τὸν τίτλον τῆς Α. Μακαριότητος καὶ ὡς ἕβρετοῦ τῆς Οἰκουμένης καὶ ἅπασαν τὴν ἐπ' ἐκκλησιαστικὴν φήμην Του καθυβρίζων οὕτω καὶ διαβάλλων λαμπρὰς σελίδας τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Ἱστορίας ἡμῶν. Σατανικὴ μόνον ἐμπνευσις ἀπὸ τοῦ Αἰδοῦ προελθούσα ἡδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ καὶ γαλειώσῃ τληκτικὰς βλασφημίας συλλήβδην προσβαλλούσας ἱερώτατα καὶ ὕψιστα ἐθνικὰ καὶ ὀρκοκεντρικὰ κειμήλια τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Ἐὰν ἐν ταῖς φλεψὶ τοῦ πιθηκομόρφου τούτου ὑπῆρχε καὶ μίξ σταγῶν αἵματος, ἑλλῆνικῶ θ' ἀνεφλέγετο καὶ θὰ κατέκειν αὐτὸν διὰ τληκτικῶν βλασφημιῶν. Ὁδῶν μὲτα τοῦτο ἄπορον ἂν ἡ τυρτάρειος καὶ δηλητηριώδης γολῆ τοῦ

τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου. ἄλλως ἢ συνίεν μόνον εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἐγκυκλίου πρὸς ἐκλογὴν ἐκλογῶν ἀντιπροσώπων ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἀντιπροσωπείας, ἧτις θὰ ἐνῆργει καὶ τὰς ἐξελέγξει τῶν ἐνοστάσεων. Τοιοῦται εἶναι αἱ πρὸς τὰ δύο Πατριαρχεῖα τελευταῖα ὑποδείξεις τῆς Α. Μακαριότητος, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ τούτων, τὸ ζήτημα ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐν τῷ Νομοθετικῷ θείῳ τοῦ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐπιφροσῆς, ἐπικυρώσεως καὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἀμέσως καὶ ταχέως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ κλυδωνιζομένῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ ἐπτά ὄλους συναπτῶν ἐνιαυτοῦ.

Ἄπαν προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ ἔκτε νῆς καὶ φωτεινοτάτῃ ἐκθεσίᾳ διαλόγου-σας πάντα διαταχμὸν καὶ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν κυρίως ὑπευθύνων.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑΝ

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἀρχιεπιμμεταῦς τῆς Σιωνιτικῆς Ἐκκλησίας, Μελέτι. Μετσαχλιδῆς, ἀπὸ τῆς π. ἐβδομάδος ἐπληρώσθη πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα ὡς Προεδρὸν τῆς Ἀντιπροσωπείας ὅτι δύναται νὰ ἔλθῃ, ἐν ἐπισητῇ ἀνάγκῃ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ νέα ἀλληλογραφία διεστέλλεται μετὰ τῶν Πατριαρχειῶν ἀνεβαλεν ἐπὶ τινα χρόνον τὴν ἀχωρησίον τοῦ παρέχων ἐκεῖ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του.

Ἀντὶ διακεπῆς κατέγων θείων καὶ μεγάλων ἐκτίμησιν παρὰ τῆς Ἐκκλησίας καθολοῦ καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀδελφότητι ἰδὼ ὁ κ. Μελέτι Μετσαχλιδῆς περιεπέ μετ' ἀλλοτρήτου σεαυτέρωτος τοῖς πεποιθήσεσι καὶ ἀρχῆς εἰς οὐδένα οἰονόηποτε ὑψηλῶς ἰστάμενον ἐπιτρέπων νὰ ὑποπειθῆσῃ, ὅτι δύναται νὰ γένηται αὐτὸς νευρσπάστων, χαλκὸς ἡγῶν καὶ κυμβάλων ἀλάλαζον.

Τὴν ἐπάνοδόν του ἐν Κύπρῳ ἄσμενοι προσδοκῶμεν ὡς ἐξασφαλίζουσαν τὴν δυνατὴν ἀρίστην ὕσιν τοῦ ἀλύτου ζητήματος.

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ ΔΕΘΝ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ἡ ἐγκριτος ἀττικὴ ἐφημερίς ἁ' Ἀγῶν μετὰ ψυχικοῦ ἀλγους γράφουσα περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν ἀνωμαλιῶν ἐπάγει καὶ ταδε:

«Ἴδε, ἵνα λειθῆς καὶ τὰ ἐν Κύπρῳ συμβαίνοντα. Ὅλιγοὶ καλόγηροι φορησάντες τὴν ὄνιον δικηγορικὴν ἀσπίδα τῶν σοφιστικῶν ἀντεχειροτονήσαντες μέλη ἀνυπαρκτοῦ συνόδου καὶ ὀπισθεν προφάσεων κρυπτόμενοι περιφρονῶσι τὴν θέλῃσιν ὀλοκλήρου τῆς νήσου καὶ τυφλοὶ ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς φιλαρχίας δὲν βλέπουσι ποῦ ταῦτα φέρουσι τὴν πατριδα τῶν, εἰς ποίας ἐξευτελιστικὰς παρεμβάσεις ἀλλοφύλου καὶ ἀλλοπίτου κυβερνήσεως αὐτοὶ οἱ μεγαλόστομοι κήρυκες τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐκκλησίας δὲν βλέπουσιν ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὄρια καὶ ὅτι πρὶν ἢ ἐπιδύρωσι τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ἀνδεχόμενοι εἶναι νῦν δοκιμασῶσι τῆς λαϊκῆς ἀνακτικῆς τῆν ἀνυπολόγητον συμφορὰν.

Ἄλλα καὶ μετὰ τῶν τριῶν διαιτητῶν, ὅς ἀπεδίειλαν αἱ Ἐκκλησιαὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας ἐνέδοκην ἢ διχογνωμία. Ὁ Σ. Ἀγγιάλου κ. Βασίλειος ἀπατήθει ἐκ τῆς πανελληνίου συγνήσεως ἐφ' ὅς ἐπαθεν οὐγὶ αὐτὸς ἀλλ' ἡ ἡρωικὴ Ἀγχιλαος, εὐρεν ἡ μᾶλλον ἐνδομίον εὐκαίον τὴν περίστασιν νὰ ἐπανεῖθῃ εἰς τὰς μεθόδους, ἐφ' αἷς δὲν ἐδοξάσθη τὸ παρῶν προδουρῶν τῆς μετροπόλεως Ἀγγιάλου καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν εὐδα ἐν Κυπρῳ, ἐπὶ τῇ οἰκτιρῇ ἐλπίδι, ὅτι αὐτὸς θὰ δρῆσῃ τοὺς ἀπαιτούμεν καρποῦς τῆς Περισφίγγεται ἡ καρδία ἡμῶν ἐς ἐλευθερωτικὸν ὄδον, ὅσοι τὴν μικρὰ γράφωμεν περὶ ἀνθρώπων, ὧν τὸ ὄχημα ἐπιβάλλει ἡμῖν ἀπεριόριστον τὴν εὐλάβειαν.

ΕΞΩΜΟΣΙΑ ΤΕΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Φαίνεται ὅτι ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν πρόβριμος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἰδρυτῆς καὶ Προέδρου τοῦ ἄλλοτε ὀρκοκεντρικοῦ Συλλόγου «Ὁρθόδοξια» ἀπεσιρτήσεν ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν καθ' ἃ γράζει τὸ γαλλικὸν ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν «Revue d' Orient» ἐν IV 60)62, 243—244.

«.....Ὁ διάκονος Ἱερόθεος Τεκνόπουλος, ὅστις εἶχε σταθῆ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐ' ἵνα σπουδάσῃ ἐν Ὁξφόρδῃ ἐπέστρεψε προσελθὼν εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἀφοῦ ἠγεῖρε πολὺν θόρον ἐπὶ ἐτος ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν τέλει ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν. Ὅθεν ἀφωρίσθη οὗτος καὶ καθήρηθη ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

